

Kongreler Üzerine Bir Sohbet

*Prof.Dr. Ertuğrul H. Aydemir**Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dermatoloji Anabilim Dalı*

Değerli meslektaşlarım,

Deri ve Zührevi Hastalıkları Derneği olarak bu yıl düzenlediğimiz Dermatoloji 2003 Bahar Simpozyumuyla, kâr amacı düşük, ücretleri düşük, hizmet ve kalite yönü ağırlıklı olan yeni bir bakış açısı ve anlayışın öncüsü olduğumuzu düşünüyoruz. Bu toplantıda katılım ücretlerini çok düşük tuttuğumuz gibi, derneğe üyelik ödeneklerini düzenli ödeyenleri de ödüllendirecek şekilde bir ücret sistemi uyguladık ve firma katılımlarını da aynı oranlarda ucuz tuttuk. Bunlar başka düzenleyiciler tarafından benimsenmese de biz dernek yönetim kurulu olarak bu uygulamaların önümüzdeki yıllarda devamında yarar olduğu kanısındayız. Çünkü biz dernek yönetim kurulu olarak, derneğimizin temel amacının meslektaşlarımıza hizmet olduğu düşüncesiyle görev yapmaktayız ve önümüzdeki dönemde de görev verilirse aynı şevk ve heyecanla, onur duyarak görevi sürdürmeyi düşünüyoruz.

Kongre düzenlemiş olanlar bilirler, bir kongrenin fikir olarak ortaya konmasından, kapanış konuşmalarının yapıldığı son oturuma kadar olan süreç (Konu ve konuşmacı seçimi, yerin ve sponsorlukların ayarlanması, sosyal aktivitelerin programlanması vb.), çok zor, yıpratıcı, gerginlik dolu, çok emek ve özveri isteyen bir süreçtir. Yıllardır bu işlerin içinde olan biri olarak son yıllarda dikkatimi çeken ve beni üzen bir nokta meslektaşlarımızın bu kadar emek, özveri ve para sarfıyla hazırlanan kongrelere bakış açılarında gelinen noktadır. Kongreler, yalnızca firma sponsorluğunda gidilebilen, cebimizden para vermeye kıyamadığımız birer eğlenceli toplantı gibi görülmeye başlandı. Düzenlediğimiz kongrelerde arkadaşlarımız telefon

açıp, “Yahu, kusura bakma gelecektim ama sponsor bulamadım” diye yakınmakta veya “Bana bir sponsor bul da geleyim kongreye” gibi isteklerde bulunmaktalar. İstisnasız tüm asistanlarımız sponsorsuz adım atmaz olurken hocalarımız da sevdikleri asistanlara sevgilerini sponsorlar bularak göstermeye başladılar. Bunun yanı sıra kongre kaydını yaptırmadan kongre ve sergi alanlarına başarıyla sızan arkadaşlarımız, “Gündüzüne gelemiyoruz, bari bir-iki davetiye bul da akşam yemeğine gidelim” diyen, ücreti yatırılmamış refakatçilerini üçer beşer yemeklere taşıyan, hatta kendisi de ücret yatırmadığı halde, ücret yatırarak o yemeği ve eğlenceyi hak edenlerin güvenli ve rahat bakışlarıyla engelleri aşarak yemeklere katılan meslektaşlarımız, kongrelerin (en azından yemeklerinin) renkli kişilikleri olarak varlıklarını sürdürmeye devam ediyorlar.

Değerli meslektaşlarım, kongrelerin, simpoziumların ve benzeri mezuniyet sonrası eğitimlerin sürdürülebilmesi, yararlı olabilmesi için düzenleyicilerin karşılıksız harcanan zaman ve emeklerinin yanı sıra kesinlikle para gerekir ve yatırdığımız kayıt ücretleri bunun yalnızca bir kısmını karşılayabilmektedir. Yurt içi kongrelerde katılım ücretleri hiç de karşılanamayacak rakamlar değildir ve lütfen bunları yatırmaktan kaçınmayalım. En son derneğimizin kongresinde Uzman için katılım ücreti 80, asistan için 50 milyon TL idi ve son üç yıl üst üste ödeneğini düzgün yatırımlar için yarı ücret uygulaması da geçerliydi. Buna karşın bazı arkadaşlarımız düşük ücret döneminin sonuna kadar (kongreden önceki son bir ay) sponsor bekleyip, sonra da 100 milyon TL'ye yükselen ücretin yüksekliğinden yakınmayı yeğlediler. Konaklamaların ve yolculukların da ille görkemli otel

lerde ve uçaklarla olması gerekmektedir. Büyük şehirlerde kaliteli, ucuz otel olasılıkları, periferde konukevleri vb. olanakları her zaman bulunmaktadır, gerektiğinde iki-üç kişi paylaşılarak konaklama ücretleri daha da düşürülebilir. Sonunda bizim zamanımızda diye başlayan cümleme sıra geldi!!! Bizim zamanımızda (asistanlık ve doçentlik zamanımızda) güzel otobüslerle şenlikli yolculuklar yapar, Ankara'da Sıhhiye'nin arka taraflarında iki-üç yıldızlı otellerde ikişer kişi kalarak Lütfü Tat Simpozyumlarına katılırdık, en son Erzurum Kongresinde ana konu konuşmacısı olduğum halde kendi paramla gidip katıldığımı da çok iyi anımsıyorum, hiç de yadırgatıcı değildi

ve o yıllarda yaptığımız kongre, simpozyum masraflarından dolayı da açlıktan ölmedik.

Değerli meslektaşlarım, kongre ve simpozyumların, kursların her türlü mezuniyet sonrası eğitimleri yararına inanıyorsak (inanmayanlara sözüm yok!), gelin varlığımızla, fikirlerimizle ve paramızla bu aktivitelere destek olalım.

Nice yeni ve güzel, yararlı kongrelerde buluşmak dileğiyle ve saygılarımla.